

ρᾶς συμπερασμάτων, ἐξ ὧν προάγεται νὰ θεωρήσῃ τὸ ἐν Ἑρετρείᾳ εἶρμα ὡς τὸν τάφον τοῦ Ἀριστοτέλους, τοῦ διδασκάλου Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου.

Τῷ 323 π. Χ. ὁ Ἀριστοτέλης ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλίπῃ τὰς Ἀθήνας κατέφυγε λοιπὸν εἰς Χαλκίδα, τὴν ἐπὶ τοῦ Εὐρίπου, ὅπου ἀναμφιβόλως ὑπῆρχεν ἡ κοιτὴς τῆς οἰκογενείας τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἢ τοῦ πατρὸς· αὐτὸν ἐκέκτητο καὶ σπουδαῖον κτῆμα. Τὸ ἐπόμενον ἔτος ἀπέθανεν ἐν Χαλκίδι ἐκ στομαχικοῦ νοσήματός. Ἡ μετέπειτα μεταφορὰ τῶν λειψάνων αὐτοῦ εἰς Στάγειρα ἀναφέρεται ἐν παραδόξει ἡμιστά ἀξιοπιστῶ. Ἡ διαθήκη τοῦ μεγάλου φιλοσόφου, διαθήκη διατωθεῖσα τοῖς μεταγενετέροις διὰ τοῦ Διογένηος Λαερτίου (καὶ ἀναφερομένη ὑπὸ τοῦ κ. Βαλδσταῖν) ρητικῶς καθορίζει: ὅτι ὁ Ἀριστοτέλης εἶχε τὴν κατοικίαν, τὴν οἰκιακὴν αὐτοῦ ἐστίαν, ἐν Χαλκίδι καὶ οὐχὶ ἐν Σταγείροις, καὶ ὅτι ἐκέκτητο αὐτὸν σπουδαῖα κτῆματα.

Ἀλλὰ τὰ πεδία τῆς Χαλκίδος συνορεύουσι μετὰ τῶν τῆς Ἑρετρείας, ἢ δὲ τῆς Ἑρετρείας χώρα — καὶ πλεῖστα ὑπάρχουσι περὶ τοῦτου μαρτύρια — ἴσο νεκρόπολις. Ὁ ὑπὸ τῆς ἀμερικανικῆς λοιπὸν σχολῆς ἀνακαλυφθεὶς τάφος εἶναι τάφος σημαίνουσης οἰκογενείας, τάφος ἐξόχου προσώπου, σοφοῦ, ἐν ἐνὶ λόγῳ τοῦ Ἀριστοτέλους. Ἐκ τοῦ τάφου τούτου ἐξήχθη μικρὰ τετράγωνος πλάξ, φέροντα ἐγκεχαραγμένον τὸ ὄνομα τοῦ Ἀριστοτέλους· ἐκτὸς τούτου τὸ ἐξ ὀπίτης γῆς ἀγαλματίον ἀναποκρίνεται ἐκ τῆς στάσεως τοῦ προσώπου πρὸς τὴν ὑπὸ τινος Χριστοδώρου περιγραφῆν τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Ἀριστοτέλους, ὃν εἶδεν ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Κατ' ἀρχὰς ἐνδοκίμοι τινες ἐπεκράτησαν παρὰ τοῖς ἀμερικανοῖς ἀρχαιολογοῖς, ἀλλ' αἱ ἀμφιβολίαι αὐτῶν καθ' ὀλοκληρίαν σχεδὸν διεσκεδάσθησαν κυνεπεῖα νέων ἐπιμεληθέντων ἐρευνητῶν, ἢ δὲ ἐπίσημος ἔκθεσις, ἣν καταρτίθει ἡ τῶν Ἀθηνῶν ἀρχαιολογικὴ σχολὴ θὰ διαφωτίσῃ τὸ ζήτημα. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ κ. Βαλδσταῖν παρατηρεῖ ὅτι ἡ Χαλκὶς καὶ ἡ Ἑρετρεία δὲν ἴσαν, ὡς ὑπετέθη, δύο διακεκριμέναι χώραι ἢ ἐδάφη. Οἱ κλασικοὶ συγγραφεῖς ἀναφέρουσιν ὅτι ἡ Χαλκὶς ἔδωκε κατὰ τινὰ ἐποχὴν τὸ ὄνομα αὐτῆς εἰς δολοκλήρον τὴν Εὐβοίαν καὶ ὅτι ἡ ὀνομασία αὕτη ἠδύνατο νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐπὶ τῆς Ἑρετρείας. Ἐκ τῆς διαθήκης τοῦ Ἀριστοτέλους προκύπτει ὅτι ὁ φίλος Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα ἐκέκτητο μέγα κτῆμα ἐν Χαλκίδι, οὐχὶ τῇ πόλει· ἀλλὰ τῇ πεδιάδι. Εἰς τοὺς σκεπτικὸς τοὺς ἐρωτῶντας ἂν μὴ ἴτο τάχα δυνατόν νὰ ὑπάρχωσι πολλοί, φέροντες τὸ ὄνομα Ἀριστοτέλης, ὁ κ. Βαλδσταῖν ἀπαντᾷ: «Βεβαίως· ἀλλ' εἰς μόνον ἴτο ἄξιος τιμῶν καὶ δειγμάτων σεβασμοῦ, οἷον ἔτυχε τὸ ἐν Ἑρετρείᾳ ταφὴν πρόσωπον». Ἡ μνεῖα τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἀριστοτέλους ἐν μεταγενετέρα ἐπιγραφῇ (Β' αἰῶνος), εὐρεθείση ἐν αὐτῇ τῇ Ἑρετρείᾳ, ἐφαρμόζεται ἐπὶ τοῦ ἐγγόνου τοῦ φιλοσόφου, Ἀριστοτέλους καὶ ἡ Βισίτη. Ἦς ὁ τάφος ἀνεκαλύφθη θὰ ἴηαι θυγάτηρ τοῦ δευτέρου τούτου Ἀριστοτέλους. Ἄν καὶ ἀπόλυτος ἢ ἀπόδειξις ὁ κ. Βαλδσταῖν ἀξιοῖ ὁπωσδήποτε ν' ἀποδώσῃ τὸν ἐν Ἑρετρείᾳ τάφον εἰς τὸν διάσημον Ἀριστοτέλη τῆς ἱστορίας.

ΕΠ ΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

Ἡ μακροτέρα ἀμαξοστοιχία, ἣν εὐρέε ποτε ἀτμάμαξα, ἴτο μία ἐν τῇ τοῦ Λονδίνου ὁδῷ Ρίθινγκ. Ἀπετελεῖτο δὲ ἐκ 250 κενῶν ἀμαξῶν καὶ εἶχε μῆκος 1 1/4 μιλίου.

— Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις ἐν χρήσει τηλεφῶνων εἶναι 512,407 καὶ τὸ ὅλον μῆκος τῆς γραμμῆς εἶναι 255,800 μιλίων, ἴτοι ἴσον πρὸς 10 1/2 περίπου φορές τὴν περιφέρειαν τῆς γῆς.

— Ἡ μακροτέρα ἐν τῷ κόσμῳ σήραγγα εἶναι ἡ ἐν Σιμπλὸν κατασκευαζομένη. Κατὰ τὰ ἀποδεκτὰ γενόμενα τελευταῖα σχέδια θὰ ἔχῃ μῆκος 12. 6 μιλίων ἴτοι 3. 1 μιλίων πλέον τῆς σήραγγος τοῦ Ἀγ. Γαθάρδου.

— Ἐν τρισὶ τῶν εὐρυτέρων σιδηροδρομικῶν σταθμῶν τοῦ Λονδίνου — Τσάρινγκ Κρός, Κάννον Στρίητ καὶ τῆς Γεφύρας τοῦ Λονδίνου — 32,969

κινήσεις γίνονται καθ' ἕκαστον 24ωρον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν σημάτων καὶ λοιπῶν, μὴ συμπεριλαμβανομένων ἐν αὐταῖς τῶν τῆς τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας.

— Ἡ τύφλωσις ἔφθασεν ἐν Εὐρώπῃ εἰς μὲν τὸ ἀνώτατον αὐτῆς σημεῖον παρὰ τοῖς Ἰσπανοῖς, οἵτινες διακρίνονται ἐπὶ ὑπομελαίνῃ χροίᾳ, εἰς τὸ κατώτατον δὲ ἐν Σουηδίᾳ. Τὰ δύο ἄκρα πλημμυροῦς καὶ καθαρᾶς δράσεως ἀπαντῶσιν ἐν τῇ Αἰγύπτῳ καὶ ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις· ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ χώρα ἡ ἀναλογία τοῦ τυφλοῦ πληθυσμοῦ εἶναι ἡ ἐλαχίστη ἐν συγκρίσει πρὸς πᾶσαν ἄλλην χώραν τοῦ κόσμου.

— Σκέψις γίνεται περὶ κατασκευῆς ὑπογείου ἢ ηλεκτρικοῦ σιδηροδρόμου ἐν Βερολίνῳ, μῆκος 30 μιλίων περίπου, κινουμένου ὑπὸ 38 ἢλεκτρικῶν κινήτρων καὶ ἔχοντος τοὺς τροχοὺς καὶ λοιπὰ κινήτρα μηχανήματα ἐν ἐλαφίῳ πρὸς ἀπορυθμὴν τοῦ θορύβου. Αἱ ἀμαξοστοιχίαι θὰ λειτουργῶσι κατὰ διαλείμματα τριῶν λεπτῶν ἢ δὲ τιμῆ τῶν εἰσιτηρίων ἔσται ἡ αὐτὴ διὰ πάντα σταθμῶν. Ἡ δαπάνη ὑπολογίζεται εἰς 2 1/2 ἑκατομ. λίρ. στερλ. καὶ τι πρὸς, τὰ δὲ ἐτήσια κέρδη εἰς 141 χιλ. λίρῶν στερλινῶν.

— Παράδειγμα αἰφνιδοῦ καταστροφῆς ζωϊκῆς ὑπάρξεως δύναται νὰ θεωρηθῇ καὶ τὸ ἐξῆς, ὅτι κατὰ τινὰ ραγδαίαν βροχίην ἐν Τεξῆ πρὸ ὀλίγου καιροῦ τὸσαύτη ἵλις παρεσύρθη εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰ ρεῦματα, ὥστε τὸ ὕδωρ κατέστη πυκνότερον, φονευσθέντων ὅτω τῶν ἰχθύων, οἵτινες κατὰ χιλιάδας ἔπλεον ἐν τοῖς ὀρηκτικοῖς ρεῦμασιν.

— Ἰστοὶ ἐκ ξύλου κέρου δὲν εἶναι κατάλληλοι διὰ τηλεγραφικῶν ἰστούς ἢ πασσάλους, διότι ταχύτατα καταστρέφονται· γενομένης ἐξετάσεως εἰρέθη ὅτι οἱ ἰστοὶ ἐκεῖνοι ἴσαν κατοικίαι πολλῶν ἐντόμων. Τὰ ἐντομοφάγα πτηνὰ ἀνεκάλυψαν πάραυτα τὸ πρῶγμα καὶ προσπαθοῦντα νὰ ἐξαγάγῃσι τὰ ἐν τοῖς ἰστοῖς τούτοις ἔντομα, κατὰ γράμμα κατέστρεψον τοὺς ἰστούς, ἐπιβάλλοντα τὴν ἀντικατάστασιν αὐτῶν.

— Ἄν ἔχωνται βάσεως αἱ ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ληφθεῖσαι ἐκθέσεις φαίνεται ὅτι τὸ μῆγμα νικέλου καὶ γάλυθος ἀποβαίνει στερεώτατον. Λέγεται ὅτι μία τῶν ἐκ νικέλου καὶ γάλυθος πλακῶν, πάχους 4 δακτύλων, προωρισμένη διὰ τὸ ἀμερικανικὸν καταδρομικὸν Νέα ν Γόρκην ἐδοκιμάσθη· κατὰ τὴν δοκιμὴν ταύτην παρετηρήθη ὅτι βλήμα ἐκ πυροβόλου 4 δακτύλων διαμέτρου ἐκσφενδονισθέν, μετ' ἀρχικῆς ταχύτητος 1420 ποδῶν κατὰ δευτερόλεπτον, ἀνεπήδησε, χωρὶς νὰ διατρήσῃ τὴν πλάκα. Πρὸς τούτοις ἑτέρα μέθοδος μετατροπῆς τοῦ σιδήρου εἰς γάλυθα ἀναφέρεται, διαφέρουσα τῆς συνήθους καὶ συνισταμένη εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ νῦν ἐν χρήσει καυσξύλου διὰ πίεσιν· ἡμικεκαυμένης ἐν τῇ κατασκευῇ τοῦ γάλυθος.

Η ΑΠΟΔΡΑΣΙΣ

(Ἀφήγησις λοχίου ἐπηρεζήσαντος τὴν Γαλλίαν κατὰ τὸν τελευταῖον γαλλογερμανικὸν πόλεμον).

Τὴν 29 ὀκτωβρίου, περὶ τὴν πρωίαν, ἐξερχόμεθα τοῦ Μὲτς ἄοπλοι· τὴν προτεραίαν εἶχομεν παραδώσει τὰ ὅπλα. Διερχόμεθα τὸ χωρίον Λορρύ. Οἱ κάτοικοι ἴσταντο ἐπὶ τῶν θυρῶν τῶν κατοικιῶν των καὶ παρετήρουν ἡμᾶς διερχομένους. Ἐν τῷ μέσῳ μεγάλης πεδιάδος μεταξὺ Λορρύ καὶ Πλασβίλ ἰστάμεθα πρὸς ἀνάπαυσιν. Ἐκεῖ εὐρίσκοντο ἐριπποὶ πρῶσοι ὑπαξιωματικοί, ἐπὶ τοῦ ἄκρου τῆς ὁδοῦ. Διήλομεν πρὸ αὐτῶν. Ὁ συνταγματάρχης καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ ἡμῶν μᾶς εἶχον συνοδεύσει. Ὁ συνταγματάρχης ἔθλιψε τὴν χεῖρα τῶν ὑπαξιωματικῶν τούτων. Ἦτο πελιδνός, τὸ δὲ πρόσωπόν του προέδιδεν ἄνθρωπον ἄθλιον. Προσεπάθει νὰ ὀμιλήσῃ, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο. Αἱ λέξεις ἔχάνοντο ἐν τῷ στόματί του. Ἀφοῦ διήλομεν πάντες πρὸ αὐτοῦ, ἐκεῖνος ἐστράφη πρὸς τὸ Μὲτς μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν. Ἐμείναμεν μόνοι μετὰ τῶν Πρῶσων. Τετέλεσται! Εἴμεθα αἰχμάλωτοι.

Μὲ ἐρριψίην ἐντὸς καλύβης ὅπου δὲν ἦμην πολὺ ἄσχημα. Ἐ-